

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra MED KUL OG KRIDT SKITSER (FORAAR 1872)

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 88. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703123565232/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

der lodret ned paa denne Stenørk, og efter en halv Times Ridt staaer man ved Fæstningen Hexâpylon. Alt, hvad der af denne var over Jorden, er styrtet i Grus, men de underjordiske Magasiner, Brønde og Gaarde og den hvælvede brede Gang, hvorigennem Romeren Marcellus banede sig en blodig Vej — kort sagt, alt hvad der er hugget ud i Klippen, vidner tilstrækkeligt om Borgens Størrelse og Modstandskraft.

De Aftener, vi tilbragte i Syrakus, var som Drømme, der vil bevares uudslettelige i Erindringer. I de kølige Timer vandrede vi Arm i Arm paa Terrassen ved Arethusas rislende Kilde og gennemgik, hvad Dagens brændende Solvarme havde sløvet i Hukommelsen. Vi besøgte igen Amfiteatret paa Klippeskraanningen med Udsigt over By og Hav. Vi stillede vor Tørst i Nymfernes Grotte, hvor Vandet bruser plaskende frem fra de skjulte Ledninger. Vi vandrede i Stenbruds-fængslerne, hvor de 6000 Atheniensere en Gang sukkede, og vi lagttog den tordenlignende Virkning af et Pistolskud i „Dionysius's Øre“, en Klippespalte, der i S Form snor sig bag Fængslerne, og ved hvis Indgang Tyrannen kunde høre den sagede Hvisken af Fangerne.

Den sidste Dag af vort Ophold i Syrakus besøgte vi den lille, snævre Bys Kathedral, der er muret op mellem de tydeligt fremspringende doriske Søjler af det gamle Zeustempel, hvis Frontside imidlertid har maattet vige Pladsen for den mest smagløse Rokoko-Arkitektur; og efter et Besøg i den private Have, hvor den tyske Digter Grev Platen er begravet, steg vi ned til *la chiesa di St. Martiani*, Kryptkirken fra de første kristne Tider, prydet med hele den Periodes rørende, symbolske Freskomalerier. I Katakomberne, der strække deres Gange bag ved Kirken — efter Kustodens Sigende milevidt gennem den bløde Sandsten — modtog vi det sidste karakteristiske Indtryk af Gravstaden Syrakus. Vor Rejse sydpaa var endt, da Vejen til Girgenti formelig var afskaaren af Røverbander, og ud paa Eftermiddagen sad vi atter i Vognen, for i den kølige Nat at foretage Tilbagereisen til Catania.

ROMANTIK OVER EN HALV HISTORIE

Det var i den gamle Esplanade-Pavillons Dage. Ak ja; den Gang kunde en stille Betragter af Natur og Folkeliv sidde under de susende Popler og have Toldboden og Skibene og Vandet og Langelinje og de spadserende fra første Haand. Han kunde, medens Cigaren langsomt brændte, og medens han langsomt rippede til sit Toddyglas, med Sikkerhed afgøre, naar Klokken var to; thi saa begyndte Promenaden